C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-211/2024 Judecătoria Edineț sediul Central
1-24010306-03-1r-22042024 Judecător: Cristina Prisacari

D E C I Z I E
În numele Legii

30 mai 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae ***** declarat împotriva sentinței judecătoriei Edineț sediul Central din 28 martie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Codreanu Nicolae *****, a.n. *****, necăsătorit, ne angajat în câmpul muncii, studii medii, ne supus serviciului militar, anterior ne judecat;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 25.01.2024-28.03.2024;
În instanța de recurs: 22.04.2024-30.05.2024.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 martie 2024 Codreanu Nicolae ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal al RM, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus neexecutarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Codreanu Nicolae *****, dacă în termenul de probă de 2 (doi) ani nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligând-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză penală în sumă de 448 lei au fost lăsate în contul statului.

Prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Codreanu Nicolae *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora, acționând din intenții huliganice, manifestate prin obrăznicie deosebită, la data de 08 noiembrie 2023 orele 11:00, aflând-se în preajma stației situate în centrul s. *****raionul Edineţ, adică într-un loc public şi care prin destinația lui poate fi accesibil publicului, încălcând ordinea publică, dând dovadă de lipsă de respect față de alți membri ai societății, a comis acțiuni însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, şi anume: fără pretext semnificativ Codreanu Nicolae a generat un conflict cu cet. *****, a.n. *****, locuitoare a sat. *****raionul Edineţ, în urma căruia i-a aplicat o palmă în regiunea feţei, după care a stropit-o cu spray lacrimogen „техкрим”, cauzându-i ultimei dureri fizice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Codreanu Nicolae ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal al RM – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum şi acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatul Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Codreanu Nicolae ***** să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare în limita minimă de 2 ani și 2 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

În motivarea recursului s-a invocat că, cuantumul pedepsei stabilite lui Codreanu Nicolae ***** este prea aspru, or, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care este la prima abatere, nu are antecedente penale, persistă circumstanțe atenuante, lipsesc circumstanțe agravante, iar prin aplicarea efectelor art. 364^1 CPP în coroborare cu art. 80^1 CP instanța urma să-i stabilească lui Codreanu Nicolae ***** pedeapsa sub formă de închisoare în limita minimă de 2 ani și 2 luni, inclusiv ținând cont de caracteristica pozitivă la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a participat la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl, are grad de dizabilitate, are o atitudine autocritică față de cele comise, a contribuit la descoperirea infracțiunii și la examinarea cauzei în termeni restrânși prin solicitarea examinării cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

La fel, s-a relevat și prezența circumstanțelor excepționale – prezența gradului sever de dizabilitate, este participant la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae *****, păstrând fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Codreanu Nicolae ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Codreanu Nicolae ***** în baza dispozițiilor art. 287 alin. (3) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat rezultă că, avocatul Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae ***** este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare în limita minimă de 2 ani și 2 luni, iar prin prisma art. 90 Cod penal să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea

motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Codreanu Nicolae ***** conform art. 287 alin. (3) Cod penal al RM – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum şi acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: anterior nu a fost în conflict cu legea penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este participant la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl, deține distincții de stat, este încadrat în grad sever de dezabilitate, lipsa pretențiilor părții vătămate.

În calitate de circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal instanța a reținut căința sinceră, reputația ireproșabilă la locul de trai și faptul că a fost participant la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl.

Totodată, în sarcina inculpatului Codreanu Nicolae ***** nu a fost reținută prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a constatat prezența acestora.

Distinct, Colegiul penal notează că la stabilirea mărimii pedepsei în privința lui Codreanu Nicolae ***** sunt aplicabile prevederile alin. (4) art. 78 Cod penal al RM, care stipulează că în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt **prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante**, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei **mai aproape de limita minimă** a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu **o pătrime** a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de închisoare de 3 la 7 ani, *iar*

prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 2 ani și 3 luni pînă la 5 ani și 3 luni.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (1) art. 80[1] Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare mai aproape de limitele minime.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

La fel, Colegiul concluzionează că instanța de fond just a considerat că scopul legii penale în privința inculpatului poate fi atins și aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând personalitatea ultimului, care nu prezintă pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei.

Din cele relatate, Colegiul penal consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 martie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Ana-Maria Juc în interesele inculpatului Codreanu Nicolae ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 28 martie 2024 adoptate în cauza penală în privința lui Codreanu Nicolae ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Viorel Pușcaș

Oleg Moraru